

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za meec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz Rusije.

25. aprila st. st. [Izv. dop.]

(Konec.)

Ruski časniki risali so Bismarcka svojim čitateljem vselej takega, kakršen je, in dvakrat se je čutil razžaljenega železni mož in njega „kolege“ v Petrogradu morali so ga vzeti pod svojo zaščito, ki pa ni bila dosti trda, da bi je Katkov skozi in skozi ne prestrelil. Zato pa se je „prijatelj Rusije“, „der ehrliche Makler“, kakor je sam sebe imenoval, vrgel zdaj na rusko diplomatijo in začel je glodati celo kosti pokojnega kneza Gorčakova, češ, da ruski diplomati bili so krivi, da je Avstrija sela v Bosno in Hercegovino, ne pa Bismarck, in da so ruski diplomati dali Avstriji žeti na Balkanah to, kar je sejala in obdelala Rusija; on, Bismarck, da je čisto nedolžen kakor vselej, kajti on je bil le predsednik Berolinskega kongresa, le „ehrllicher Makler“. In Berolinski kongres, slišite-li, hotela je sama Rusija, Bismarcku ga ni bilo treba. Upamo, da tudi ruski diplomati kaj povedo izza kulis in da ponudijo svetu nov dokaz, da je Bismarck od nekdanj rabil vsa sredstva, da bi dobil v svoje roke Evropo, da bi jo zvezal in igral ž njo, kakor mačka z mišjo; oni nam povedo, kako je prišlo, da je po zmagovalnem pohodu Rusije v Turčijo sodil Rusijo Bismarck. Kdo je njega sodil, ko je razbil v 1866. l. ubogo Avstrijo in pet let pozneje Francijo? Da, veliko napako je tisti leti delala Rusija, in Bismarck, namestu da bi glodal kosti Gorčakova, naj bi hvalil Boga, da je takrat rusko vnanjo politiko vodil star človek, ki je k nesreči Rusije bil preveč popustljiv in po svojej starosti kratkoviden in zaupljiv.

Kako je poslednji postopek Bismarcka povzdignil prijateljstvo Francozov k Rusiji, dokazuje nam sledeči dogodek. V departementu Seine et Marne bilo je nedavno učenje 7. dragonskega polka. Ruski polkovnik Puzirevski prosil je francoskega polkovnika Briet, da bi mu dovolil incognito biti navzočnim. Francoski poveljnik je bil vesel, ustreči ruskemu. No skoro so, ne glede na incognito, v polku uznali, da je navzoč ruski polkovnik; takoj so godci zaigrali „Bože carja hrani“, in vsi častniki so se odkrili. Ruskega polkovnika je to ginulo

do solz, in on je s svoje strani uverjal o prijateljstvu Rusije k Franciji, ko je godba zaigrala „Mar seilleso“. Drug dokaz Francoski časniki pritoževali so se, da v Rusijo telegrami hodijo čez Germanijo, kjer jih ali konfiskujejo ali pa pristržejo, tako da Rusi ne vedo, kaj se godi v Franciji. Takoj je minister objavil, da že od l. 1872 francoski telegrami v Rusijo hodijo po kabelu čez Kodanj (Kopenhagen.)

V vsakej francoskej redakciji sedi sotrudnik Rus, ali pa Francoz, ki popolnem zna po ruski; povsodi na bulvarih se prodaja slika istinitega sedanjega voditelja ruske vnanje politike, g. Katkova in vsak čitajoč Francoz zna „Mosk. Vjedom.“, akoprem pod imenom „la gazette de Meur. Katkoff.“

Da, mnogo je pomogel „incident Schnaebela“ k odkritju mislij in nakan nemškega kancelarja. Govore o miru, no ne pozabite, da je Beaconsfield tudi nekega prekrasnega večera v parlamentu govoril, da vojne vsaj dve leti še ne bo: drugi dan pa je bil objavljen manifest carja Aleksandra II. o vojni s Turčijo. Nekaj bode! Krutorogov.

Govor poslanca Šukljeja.

v državnem zboru dne 9. maja 1887.

Visoka zbornica! Sprva bil sem namenjen, da bodem pri tem naslovu državnega proračuna načrtal sliko onih reform in izprememb, ki so nastale po sedanje učne uprave inicijativi, da bi je bil kolikor možno nepristransko, objektivno kritikoval. Toda, jaz jemljem v poštev tesno odmerjeni čas in aločil sem se samo za one točke, katerih pretresovanje se mi zdi neizogibno. Iz istega nagiba bodem nasproti izpeljavi prvega govornika v tej debati jako skromen. Kolikor možno, izogibal se bodem skušnjavi, da bi njegove argumente, katerih mnogo je jako dvomljive vrste, presojeval glede notranje vrednosti. Polemičen bodem le ondi, kjer se polemiki izogibati ne more.

Sedaj, gospoda, prestopivši k stvari, opomnim naprej, da bodem naše naučne uprave uspehe slikal s stvarnega, političnega in narodnega stališča.

Glede stvarnega stališča izpovedati mi je takoj, da se strijnam s celo vrsto sedanjega naučnega ministra naredeb. Tako treba popolnem odobravati, da se je naučna uprava tako toplo zavzela za usodo

suplentov, teh pravih robov (Penester) mej učiteljstvom.

S tem poravnal se je vsaj deloma države star dolg nasproti jako častni in marljivi kategoriji državnih služnikov. Seveda, ako se pomisli, kako zlo je v pedagogičnem oziru vse suplentovanje, je takoj jasno, da tu ne zadostujejo paljativna sredstva. Zlasti bode treba ondi, kjer je veliko kvalifikovanih suplentov, napraviti novih mest „extra statum“. Primeroma navajam gimnazijo Ljubljansko, ogromni zavod z več nego 800 učenci in kakor menim, sedaj z 19 razredi, z jako komplikovano sestavo in jako trudnim službovanjem. Na tem zavodu biva sedaj nič manj nego 13 popolnem usposobljenih suplentov. Temu odpomoglo se bode seveda le tedaj, ako se ustanovi še druga gimnazija. Ker je pa v tej zadevi še mnogo težav, naj le mimogrede opominim, da bi po mojem mnenji za prvi hip zadostovalo, ko bi se na tem zavodu napravilo nekoliko učiteljskih mest „extra statum“. Dovoljujem si, priporočati to zadevo naučni upravi.

Dalje strinjam se s tem, da so se razpisala in začasno namestila mesta onih srednješolskih učiteljev, ki so okrajni šolski nadzorniki; s tem pridobiva šolsko nadzorstvo zlasti glede spontannosti.

Da se je odpravila lokacija in da se hoče najnižja starost za ustop v srednje šole od devetega na deseto leto določiti, odobrava se v vseh strokovnjaških krogih.

Isto tako z veseljem pozdravljam, da je naučno ministerstvo začelo srednješolske profesorje uporabljati v začasno službovanje. Nj. ekscelencja izrekla se je v budgetnem odseku, da se bode ta poskušnja nadaljevala. Jaz to popolnem odobravam, a izrekam nado, da se bode pri izboru sposobnih osob primerno oziralo na vse narodnosti.

Sedaj pa, gospoda, pridem do naredbe, s katero se nikakor ne strinjam. To je izredno zvišanje šolnine. To je naredba, katero moram tembolj obsojati, ker se je uvela, ne da bi se bilo oziralo na jako različne potrebe in razmere posamičnih dežel.

Znam, da se skuša, to naredbo opravičevati s fiskaličnimi nagibi in razlogi, ki se izvajajo iz naučne politike. Pravi se, šolnina je pristojbina in kot taka opravičena. Priznavam, a prezirati se ne sme, da

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins, poslovenil J. P—ski.)

Trinajsto poglavje.

(Dalje.)

„Nadejam se,“ rekel je Dudley z glasom, ki jo nameraval nje gorečo navdušenost nekoliko ohladiti, „nadejam se, da pa vi ne doživete dneva, ko se ta toli slavljena zaveza poniža v vrsti narodov toli globoko, kot mi bojazen to napoveduje. Že delujejo snovi razrušenja in propada. Čudno je, s kakim slepim zaupanjem tako imenovani državniški skušajo s šopirnimi besedami obraniti trhleno poslopje narodovega blagostanja. Obrnivši se h gospodu, čegar zgovornost je bila Mabel toli navdušila, prosil ga je, naj mu reši one težavne in zamotane naloge v bodočnosti naše ljudovlade, nad katerimi navadni človeški razum obupuje in katere najboljše zmožnosti modrih mož v zadrego spravljajo.

Vprašanje je izvabilo odgovor, ki je zopet kratak pa kaj živahen razgovor pouzročil. Obe stranki

ste kaj spretno zagovarjali svoje stališče, posebno spretno pa Dudley, ki je svojega nasprotnika gledé na jasnost in bistroumnost svojih razlogov močno presegal. In razen Mabele so celo starejše in previdniše glavice morale priznavati njegovo bojazen; skoro so čutili, kako se je državno poslopje pod njih nogami majalo, ko se je Dudley o bodoči nevarnosti izrekal.

Vender ni bilo ne po njegovem vkusu, ne po njegovi previdnosti (policy), da bi bil preprič dalje gonil. Dovolj mu je bilo, da je nekaj duhovitih mislij in besed spregovoril; potem pa je kaj uljudno in spretno odklonil nadaljevati pogovor, ki ni niti času niti kraju nikakor primeren; zato je celo svojemu nasprotniku prepustil veselje zadnje besede, ki se je glasila, da nikdo ne more naprej vedeti, kako se bodo te reči končale; da se gospoda Dudleya vprašanja pač ne dajo lahko rešiti, da pa sam, kot rečeno, popolno zaupa v skupni narod in na božjo previdnost, ki ga je doslej ohranjevala.

„Gospod ima čudovito zaupanje na snovi, ki državo sestavljajo,“ rekel je Dudley Mabeli, ko so vsi okrog mize se jeli zopet pogovarjati. „Podoba je, da se tudi na božjo previdnost močno zanaša.

Kaj misli, da ameriška republika v duševnem oziru presega izješčno (klasično) Grško in Rimsko, ali da je prvej namenjeno neprestano rasti, zadnjima pa je bilo usojeno poginiti?“

Vprašanje je bilo navidezno ter je močno uplivalo na Mabelin razum; kajti bilo ni nikogar, ki bi jej bil pošepetal odgovor, da v krščanstvu naroda je pravo varstvo njegovih sinov in nada bodoče njegove slave.

Čudno ni bilo, da so Dudleya obhajali hudi in žalostni dvoumi o slavni zmagi, katere kali je popolnem preziral. Oh, koliko je preziral na tem svetu, čegar umetnosti, znanosti, bogatstvo in ponos je toli občudoval! Kako uborni so vsi ti zakladi v primeri onemu biseru, ki ga je v zaupnji sebi samemu zaničeval. Pa ne dovolj, da je ta biser sam tako malo cenil, pomišljeval še tudi nikakor ni, drugo osobo oropati one otroške priprostosti in onega zaupanja, katero našo zemljo z nebeškim svitom obdaja in katero je najkrasniša dragotina v ženski nje kroni.

In kaj naj bi jej za to povrnil?

Naj jej nakopiči vse zaklade učenosti, naj jej izprazni vse bogate zaloge znanosti ali naj jej iz-

dobro organizovane srednje šole, ne koristijo samo občinstvu. Ako ima davkoplačevalec to dobro, da pošilja svojo dečo v tako državno, dobro upravljeno srednjo šolo, ima tudi država korist, ker se na teh zavodih vzgaja gradivo, sposobno za razne javne službe in javne čine.

Priznavati morem, da se mi je posebnost z oziranjem na ničevost nagibov, navajanih s fiskaličnega stališča, nekako čudno zdelo, da se je v budgetnem odseku tako tiho šlo mimo one točke proračuna, ki v primeri z letom preteklim kaže največjo razliko. Pokritja naslov 10 kaže namreč iz 310.565 gld. več dohodkov. Komur je nejasno, od kod ti višji dohodki, poučita ga podrobni proračun in izvestje odsekovo, da se v tej vsoti že kaže upliv zvišane učnine.

S fiskaličnega stališča torej, pravim, se stvar ne da braniti, kajti povišanje je previsoko in sploh ne gre, da bi se ustov v srednje šole s fiskaličnimi naredbami zaprl.

Tu mi utegne gospod naučni minister ugovarjati: Gneča v srednje šole tako neizmerno narašča in nevarnost omikanega ali poluomikanega proletarijata se tako bliža, da smo primorani, s povišanjem učnine zaježiti gnečo. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 16. maja.

Državni zbor snide se baje še po binokostih, ker do binokostij ne bode mogel rešiti tudi najnujnejših stvari, če tudi ima na dan po dve seji.

Danes ali jutri bode **ogerski** ministerski predsednik odgovoril na interpelacijo Iranyi-jevo o predzgodovini bosenske okupacije, ki je poslednji čas toli hrupa napravila po evropskem časopisju. Najbrž Tisza ne bode nič novega povedal.

Vnanje države.

Bolgarska regenta Stambulov in Mutkurov ostaneta dalje v Ruščuku, ker je Stambulov nekaj bolehen. — Novoimenovanim častnikom so priredili v četrtek banket v vojaški šoli, katerega so se udeležili vsi ministri. Ministerski predsednik Radoslavov je napil novoimenovanim častnikom, poudarjajoč, da so prvi, katere so izučili samo bolgarski instruktorji.

Srbska ministerska kriza je odstranjena. Ministerski predsednik je umaknil ostavko, katero je bil dal v imenu vsega ministerstva ter vsi sedanjí ministri ostanejo.

Ruski car je potrdil sklep ministerskega komiteta, da se v pribalitijskih gimnazijah in realkah s 1. avgustom upelje ruski poučni jezik. S tem je pa odločena tudi osoda nemškega vseučilišča v Derptu in politehniške šole v Rigi. Za dijake, ki se bodo v vseh predmetih na srednjih šolah poučevali v ruščini, bodo morali predavati tudi rusko na velikih šolah.

„Nord“ dementuje vest, da bi se bila sklenila zveza mej **Rusijo** in **Francijo**. Car želi, da Rusija obrani svobodo dejanja.

Francoski listi ugibljejo, kdo bode prevzel sestavo nove vlade, ako sedanje ministerstvo odstopi. Nekateri mislijo, da Freycinet, drugi da Floquet. Poslednji bi nekda Rusiji ne bil po volji. Vsi so pa v tem jedini, da ostane še vojni minister Boulanger. Poslednji ima v zbornici mnogo nasprotnikov, pa je pri narodu tako priljubljen, da se ga ne upajo odstraniti. Mej poslanci se pa močno agitujejo proti budgetni komisiji. Zategadelj je tudi mogoče, da zbornica zavrže sklep budgetne komisije in vlada ostane.

zajme izvore domišljije in razuma noter do dna; nikdar jej ne more zopet povrniti svetega veselja, ki iz ljubezni do vsakdanjih stvari, iz udanosti k prirodi, iz vere in upanja na človeško krepost in božjo previdnost izvira.

Štirinajsto poglavje.

Oh! kako hudo,
Če bogatih nad polno mlado blago sree
Začeti svoj prvi udarec! — Ne pozna
še naloge,
Katero je uči življenje, — da trpi in
molči.

Zopet je minulo nekaj tednov. Radostni imenitni svet je po stari navadi radosten. Godba, smeh ples in novošegni lišp in blišč še zmiraj zlatijo zunanjo stran onih ljudi, kateri bijoče svoje srce s tenčico staronavadnih običajev zakrivajo ali pa svoje bolesti z videzno radostjo zagrinjajo. Pred zelo kratkim časom Mabel še ni nosila take tenčice ter se ni ugibala pod takim bremenom. Nje gibanje je bilo svobodno, nje smijanje prirodno in nje srce lebko. A sedaj je vse drugako; Mabel ni več nobena izjemna in kaj močno se je premenila. Svet je morebiti ni odtegnil svoje udanosti, če prav je njego-

Trgovska kriza na Siciliji je, kakor poročajo **italijanski** listi, jako resna. Preiskava je pokazala, da so se pri denarnem zavodu „Banca di Catania“ godile velike goljufije in odritije. Majhnim trgovcem je banka posojevala le proti nerazmerno velikim obrestim. „Unione“ je objavila kopije pisem in računov, ki so se iz Sicilije poslali uredništvu, iz katerih se razvidi, da so veljavne osebe, mej njimi senatorji, visoki dostojanstveniki in župani posojevali denar proti 50% do 100% obrestim. Kriza je že dosegla vrhunec, zahteva se splošen večmesečen moratorij.

Iz **Belgije** prihajajo izvestja o novih izgredih delavcev. V Lalouvièru so anarhisti, oboroženi z revolverji in sekirami prisilili rudniške delavce ustaviti delo. Oblastra se boje, da se bode štrajk razširil, ker anarhistični agitatorji močno ščujujo mej delavci.

Angleška vlada poprosila je nemško za vse gradivo o zavarovanji delavcev, ki misli sama izdelati zakon o zavarovanji delavcev.

Angleže je jako prestrašilo, da so se nakrat pogajanja **afganske** komisije pretrgala. Nadejali so se, da bodo po diplomatskih zvijačah dosegli, da jim bode Rusija marsikaj prijenjala. Sicer se bodo sedaj diplomatska pogajanja nadaljevala neposredno mej obema vladama, toda ni pričakovati nobenega uspeha. Mej tem so pa Rusi pomnožili svoje vojske v srednji Aziji in je dalje proti Afganistanu pomaknili.

Dopisi.

Z **Dunaja** 13. maja. [Izv. dop.] Žalostne reči godé se v teh dneh na vseučilišči Dunajskem. Jeden profesor, N e m e c, imel je toliko moštva, da se je javno oglasil proti nemškemu šovinizmu ter, naglašujoč pravicoljubje, govoril v gosposkej zbornici za znano jezikovno uredbo g. ministra Pražaka. Samo jeden del pristojčega jim prava dali so ž njo Čehom, a Nemci búrijo in straše drug drugzega, kakor bi se ves svet podiral. A osobito bode jih v oči, da se je potegol za svoje pošteno mnenje, katero res ni prepodobno mnenju Dunajskih židoljubnih „liberalcev“, da se je potegol za svoje pošteno mnenje tudi N e m e c.

Take lepe prilike akademični „burši“, umeje se, nikakor neso smeli zamuditi, da ne bi pokazali svojega jedino vzveličevalnega nemštva. Če jim je bil že sam Tomaščuk sé svojim ultragermanskim govorom prekrotak in prenedolžen, da so ga zavrnoli z grobim pismom, kako ne bi se razjezili na Maassena, kateri je s svojim človekoljubjem drzno se braniti Čehi! In srdé se mu grozno. Že tri dni vrše se ra pravnej fakulteti, na katerej učiteljuje blagi ter obče priljubljeni profesor, godé se reči, kakeršne bi pristojale bolj neomikanim Z e h i - Kafrom nego bodočim čuvateljem prava in zakona. Zaman se trudi dekan, zaman rektor, da jih pregovori na mir in red. Osivelemu poštenjaku bati se je v besede pravem zmislu, da ne bi mu stvorili kako zlo, da ne bi ga telesno ranili.

„Tempora mutantur et nos mutamur in illis.“ Prošli so časi, ko so nemški akademiki v mladostnem oduševljenju borili se za ustavo. Sedaj tep-tajo jo z nogami: če človek ne bi imel svobodne besede v parlamentu, čemu li bi nam bila vsa ustava! Prošli so časi, ko je imelo nemško dijaštvo na velikih šolah v sebi moralno, narodno silo, ko so se borili za ideje, za vzvišene vzore: mnogo mnogo pripomogli so, da se je Nemčija združila.

vemu občudovanju primešane nekaj zavisti. Tudi zdravje jej ni spodkopano, če prav so rože nje lic nekoliko obledele; tudi se tega življenja ni presitila, kajti nov živelj, katerega je bolj vzvišen duh vsakdanjemu življenju udihoval, še ni izgubil prav nič svoje mično-ti. V kljubu temu se je nenadoma in čudovito premenila nekdaž toli srečna, vesela in brezskrbna Mabel.

Kratkovidni svet tega ne opazuje, celo ljubezen tega ne vidi, tudi nje srce komaj priznava, da je teško, a neizrečno breme tlači.

In vendar tega bremena upliv prešinja vse nje življenje ter gospoduje vsem nje mislim. Če prav je to breme drugim zakrito in če prav je je Mabel sama odbijala, tako vendar nekaj doslej toli lehkosrčni Mabeli tlači njenega duha.

Naj bode kar koli, nekaj je, kar jej dela teško srce, kajti nje radost, nekdaž tako prirodna, je sedaj le prisiljena in le prilična. Je nekaj vznemirjajočega, katero skrb in strah naznanja; je nekaj skrivnostnega, kajti nikomur je ne pove; Mabel ohranjuje navidezno mirnost ter se ogiba vseh, ki jo bistro opazujejo.

Tudi nje premenjene navade izdajajo primerno

Minola je ona zlata doba za nemško akademično mladež. Sedaj jih veseli le nered, „kraval“ sam na sebi.

A jedno besedo spregovorili bi o tej priliki slovenskemu dijaštvu. Nemška mladina išče svoje slave v krepkem in silnem glasu. Ti je ne posne-maš, i lepo je to. A vendar ne pozabi svoje naloge, ne pozabi v tujem svetu mile svoje domovine; ne pusti, da ti ugasne v teci blagi ogenj, žarna ljubezen za tvoj tužni narod, nego goji jo, neguj jo. Ne kaži se, ne kriči, ne hrumi, samo zaspi ne, nego pripravljaj se tiho, a skrbno za svoje bodoče zvanje! Shajaj se rada, razgovarjaj se, kako bi se pomagalo narodu, kateri pot nas privede v srečo in blaginjo, da ne bode, kadar stopiš dozorela v svet, nepotrebnih razporov, mejsobnih bojev, nego da stopiš v življenje z utrjenimi načeli z jasnim ciljem v prosep nesrečnega a vrliga in blagega nam naroda!

S Primorkega 14. maja. (O interpelaciji zastran višje državne obrtne šole v Trstu). Ta interpelacija je dobro došla in je tudi dovolj dobro utemeljena. Kar nam pa ne ugaja, je to, da poštev sicer tudi Hrvate primorske, pa se vendar izrecno ne potegne tudi za hrvaške učence ki bi utegnili obiskovati to šolo. Ta šola naj bo Slovincem in Srbohrvatom jednako pristopna, kakor Italijanom. Slovenska terminologija mora biti na tej šoli taka, da jo umejo vsi Jugoslovani. Slovenci najlaže dobe kruha na slovanskem jugu, in tu so izrazi v obilosti doma za vsako vrsto obrtnije, ki se bo učila na višji državni obrtni šoli v Trstu. Ves svet pozna že zdaj umetno obrtnijo, ki se izdeluje na Krvatskem in Srbskem; tu je ročna ženska obrtnija že na stoletja stara. Ves svet občuduje ženska ročna dela Jugoslovancev, in kjer je tako delo, tam so tudi domači izrazi.

Slovenci naj se poprimejo torej z veseljem in v občo korist jugoslovanske domače terminologije, s to pa se napravi pot do pouka tudi v hrvaško-srbščini, ki bo takoj umljiva tudi slovenskim učencem. S tem bi se dosegel jednoten pouk za vse Jugoslovane, ki bi obiskovali obrtno šolo v Trstu, in v tem bi se pokazalo ob jednem zadostno števílo slovanskih učencev, za katere bi se zahteval popolnem slovanski pouk.

Proti tej logiki se država ne bo mogla upirati, in Italijani sami vendar še ne bodo gospodarili nad državo, izpodkopavali tudi na to bolj gmotno stran državnega interesa.

Torej jugoslovanskim učencem na bodoči državni obrtni Tržaški šoli skupni slovanski pouk v popolni vsoprednosti z italijanskim.

Drugače bodo zanašali slovanski učenci tuje izraze v domače kraje in tako tudi po tej poti tujčili slovansčino, kateri je italijanščina najuevarniša.

Iz ptujskega okraja 13. maja [Izv. dop.] Pomladanski izlet, kojega sta pretekli teden priredili okrajni učiteljski društvi iz Ormoža in Ptuja, se je na posebno čast osnovalcem vseskozi izvrstno obnesel. Kraj izleta bila je sv. Marjeta niže Ptuja na prekrasni ravnini, obdani z rodovitnim poljem orobljenim s prelepimi vinogradi Slovenskih goric in slovečih Haloz. Mili Bog je dal ugodno vreme in tako je bilo navdušenje splošno.

meno v nje čutih, razlogih in namenih. K zajutreku ne prihaja več pojoč veselo pesnico, tudi ne skaklja več z lehkimi nožicami k durim svoje tete, da bi jej radostna dobro jutro voščila, ampak ostaja v svojej sobi, zvesto poslušša stopinje sorodnikov, ki se k zajutreku zbirajo, in sama prišedši ozira se prek mize z bistrimi očmi in skrbnim obrazom. Ko se zvečer vrača od veselice, katerih se z nadnavadno strastjo udeležuje, izpozablja baje na spanje, po katerem utrujena mladina navadno hrepeni; postrežnico poslovivši, koraka neredno po sobi gori in doli, zre po noči skozi okno ali pa prav tiho duri odprši hodi kot duh po hiši ter kuka skozi razpoke in ključavnice; potem pa prestrašena po kakem šumu beži naglo v svojo sobo, obriše si morebiti solzo v očeh ter se uleže spat, svetinico pa še pusti goreti.

V družbi večinoma res ne zapazujejo teh gostih znamenj, vendar bistrim očem izdajajo vsaj oni skrivnostni strah, ki se v vse nje mišljenje upleta. Naglo zarudenje njenih lic, razdraženi o pogovoru nepomenljivih predmetih, živčno prestrašenje, če je nenedoma nagovorjena, neka prilična raztresenost, to vse pričuje, kar bi sedaj najrajša zaštrivala.

(Dalje prih.)

Št. Marjatsko učiteljstvo je skrbelo za to, da se je okrasila šola izredno lepo in so zastave vabile goste iz raznih krajev.

Ob 11. uri je bila v farni cerkvi slovesna maša, katero je služil domači gosp. župnik Jakob Trstenjak v prisotnosti mnogega občinstva. Učitelji so peli slovesno Miklošičevo mašo, v katero je poseben čveterospev upel krasno ulogo. Po maši je bilo v šolskem poslopji, kjer je vsak došlec dobil iz nežnih rok krasen šopek cvetlic, društveno zborovanje, katerega se je udeležilo 41 učiteljev in učiteljic iz obeh okrajev, poleg zastopniki okrajnih in krajskih šolskih svetov, občinski župani in drugi odlični gostje. Po otvorenju zborovanja pozdravi gosp. predsednik Ptujkega učiteljskega društva Fran Žihher vse navzočne ter naznanil dnevni red. Posebno omeniti je predavanje gosp. učitelja Božidara Weinharda, ki je predaval o „Domoznanstvu“ tako mično in popolno, da so mu vsi navzočni krepko odobravali. Predsednik se je govorniku posebno zahvalil. Ko so se rešile razne točke, sklenilo je učiteljstvo, da se gos. Jan Legu v Pragi, ljubitelju našega naroda za ustanovitev knjižnice za našo mladino pošlje posebno priznanje. H koncu se predsednik zahvali vsem navzočnim za prisotnost ter sklene zborovanje s trikratnim „Živijo“ našemu milemu cesarju. Vsi zakličejo živio ter stoje pojo cesarsko pesen. Po zborovanju smo se preselili v prostore znanega rodoljuba gosp. Mikl-ina, veleposestnika in trgovca, ki nas pozdravi s svojo obitjeljo in godbo.

Vsi prostori so bili okrašeni z zastavami, vencami in domoljubnimi napisi. Navzočnih je bilo do 60 oseb.

Pred zasedanjem je bilo vseh prisotnih predstavljaj, katero je dobro izvršil g. Porekar.

Mej obedom so bile razne napitnice oblastvom, tovarištvu, častiti mnogo zastopani duhovščini, nežnemu spolu, raznim gostom in prijateljem obeh družtev. Urednik „Popotnika“ iz Maribora g. M. Nerat bil je posebno nazdravljen.

Mnogo gostov prišlo je iz Ptuj, Ormoža, Središča itd., kateri so komaj prostore dobili. Po pozdravu teh se začne splošna zabava s petjem in plesom, ki je trajal dolgo v noč. Posebno zahvalo zasluži mešani zbor iz Ptuj, ki se je izborno odlikoval z narodnimi pesnimi.

Naj bo tukaj vsem hvala in slava izrečena, ki so se udeležili tega izleta, ali na kak drugi način spomnili se gostov tega izleta. Žal nam je, da se nekateri neso mogli udeležiti. Spominjali smo se jih.

Posebno čast še gospodu Mikl-uu, njegovej so-progi in sinu, ki so tako izborno stregli z dobro jedjo in pijačo za vse navzočne in nam okrasili njih prostore.

Ta dan mi je in bo v vednem spominu. Na zdravje! in videnje!

Narodnjak

Domače stvari.

— (Odlikovanje.) Gosp. Fran Lenček, veleposestnik na Blanci, dobil je na razstavi na Dunaji za razstavljena jabolka (voščeuke) srebrno svetinjo.

— (Poročil) se je danes gosp. Drmota, c. kr. uradnik v finančnem ministerstvu, z gospodično Milavčevno, hčerjo g. Milavca, gostilničarja in hišnega posestnika pri „Zlatem sodčku“. — Danes se je tudi poročil g. Fran Röger, trgovec v Mokronogu, z gospodično Marijo Kušlinovo iz Mokronoga.

— (Gimnazija Ljubljanska) bode šolsko leto zaključila dne 9. julija. Takoj v isti dan prične ustna matura.

— (Drobne vesti.) Dolenjsko pevsko društvo priredi dne 30. t. m. izlet v Žužemberk. — Zlato poroko praznuje danes g. Jakob Mehora, posestnik in pek v Rudolfovem.

— („Učiteljski Tovariš.“) List za šolo in dom“ ima v 10. številki nastopno vsebino: Učitelj sodnik. (Ivo od Nanosa.) — Zgodovina pedagogije. — Knjiga slovenska v XIX. veku. — Iz šole za šolo. Vaja iz matematičnega zemljepisja. — Čisti jezik v šoli. — Slovenskomu pučkomu učiteljstvu. — Književstvo. — Dopisi.

(K preizkušnji učiteljske sposobnosti) so meseca maja t. l. prišli t-le gg. učitelji in gg. učiteljice: Črnologar Konrad, zač. učit. v Vel. Gabru; Gettwert Vil., učit. na ev. šoli v Ljubljani; Hočevar Iv., zač. učit. na Jesenicah; Krauland Matej, učit. v Koprivniku; Krauland P., zač. učit. v Ovčjaku; Levstik Anton, zač. učitelj v

Senožečah; Lunaček Aleksander, zač. učitelj v Srednji Vasi (v Bohinji); Marolt Fr., zač. učitelj v Blagovici; Mežan Mihael, zač. učitelj na Slapu; Moro Hugo, podučitelj v Šent-Mohorji na (Koroškem) Müller Evgen, zač. učitelj pri M. Dev. v Polji; Perko Jos., zač. učitelj v Šent. Mihelu pri Žužemberku; Potokar Alojzij, zač. učitelj v Cerknici; Reich Jos., zač. učitelj na Vinci; Rozman Ign., zač. učit. v Mošnjah; Savrl Val., zač. učit. v Maihavu; Schmieđ F., zač. učit. v Žireh; Šober Ivan, zač. učit. v Črmošnjicah; Stampf Moric, učit. na meščanski šoli v Fünfhaus-u pri Dunaji (za meščanske šole III. skupine); Tomažič Ivan, zač. učitelj v Zalogu; Dolinar Josipina, podučiteljica v Malestig-u pri Beljaku; Franko Viljemina, vrtnarica na c. kr. učiteljski v Ljubljani; Ihan Gabrijela, zač. učiteljica v Brezicah; Jankovič Franciška, zač. učiteljica v Semiči; S. Mantuani Antonija, zač. učit. v Lichtenturnovi sirotišnici v Ljubljani; Podkrajšek Kornelija, zasobnica (iz francoščine). Dopolnil je preizkušnjo g. Brzin Fr. iz krščanskega nauka.

— (Prve letošnje češnje) doposlane so se pretekli teden iz Vipave na tukajšnji trg.

— (O požari v Strohinj) se nam piše: Dne 13. t. m. ob 7. uri zvečer začelo je goret pri kmetu Janezu Grašiči, po domače pri Lenčku številka 22. in sicer je ogenj nastal v drvih. Ker so v vasi razen dveh vse hiše lesene in s slamo krite, ker so zdržema postavljene, ker so po vrtil velike skladnice drv, ki jih je lanski sneg po gozdeb polomil in ker je sapa proti vasi pihala, je bilo bliskoma 29 popisnih števil z vsemi gospodarskimi poslopji v ognji. Ljudje, ki so bili večinoma še v gozdu ali na polji, prihiteli so domov, a rešili so z največjim trudom in z nevarnostjo življenja jedva živino. Vse drugo morali so pustiti in zgorela jim je obleka, orodje, nekaterim celo denarji in hranilnične knjižice. Pogorelci so večinoma zavarovani, a le za male zneske. Ker ubogi pogorelci nima jo strebe, ne obleke, ne živeža, ne orodja niti leša za nove hiše, ker jim je sneg lansko zimo toliko drevca polomil, prosijo že blagi in usmiljeni ljudje, da hudo prizadetim pogorelcem pomagajo. Dvojno dá, kdor hitro dá! — Na pogorišče so prihiteli gg. okrajni giavar, okrajni sodnik, župan, žandarmi in več gospode iz Kranja. Kranjska požarna bramba se je tudi tukaj prav hrabro in junaško obnašala in rešila hišo, ki je bila v središču ognja. Žal, da nam je vode primankovalo, sicer bi bili vrli gospodje iz Kranja, ki so jako hitro k nam prihiteli, gotovo še več rešili. Srčna hvala in vsa čast požarni brambi v Kranji!

— (Kamniški požars kemijskega stališča). — Priprost kemijski račun nam pove, da nastane iz jednega kilograma žvepla blizu 700 litrov žveplene sokislina, onega nevarnega plina, pred katerim je v strahu bežalo prebivalstvo mestno. Ako smemo poročilom verjeti, ležalo je v shrambah blizu 30.000 kilogramov žvepla. Navadna multiplikacija nam dalje pove, da bi se iz tega zaklada zamoglo razviti 21.000.000 litrov otrovne kisline, reci: jedenindvajset milijonov litrov. Račun velja za slučaj, da je toplina = 0° C, in zračni tlak = 760 mm. A lahko trdimo, da bi imela dušiča sapa poprečno temperaturo 30° C., kar je prej premalo, nego preveč. Zato bi se še bolj raztegnila ter imela nad 23.000.000 litrov prostornine. Žveplena sokislina je 2-krat težja nego zrak in valed tega bi se polegla po tleh. Ko bi stala dva metra visoko, bi zalija najvišjega moža. Pokrivala bi v tem slučaju blizu 11.600 kvadratnih metrov — tedaj razmerno jako majhen prostor krog goreče mase. Polumer dotičnega kroga bi meril le nekaj čez 61 metrov! Nevarnost v mestu po tem takem ni bila velika — ko bi kislina ostala skupaj in bi se ne pomešala z zrakom. V taki razredčeni obliki pa bi jo prepil gnal morebiti jako daleč in nevarnost otrovanja ljudij in živalij bi ne bila mala. — Strašne pa bi bile posledice, ko bi zgorelo toliko žvepla, kakor ga je bilo po prvem poročilu naših listov v shrambi, namreč 10.000 ton! (tona = 1000 kg.) V tem slučaju bi se bilo razvilo skoro osem tisoč milijonov litrov kisline. Ulegla bi se proti jugu; ko bi ne našla nikakega zadržka, pokrivala bi dva metra na debelo polukrog, (na sever ne more vsled planin) imajoč nad poldrugi kilometer polumera! A ker pod Kamnikom ni na vse strani ravnine, temveč le proti Mengšu, morala bi kislina teči po raznih strugah, posebno pa proti jugu in tedaj bi gotovo mnogo dalje segala, nego poldrugi kilometer od pogorišča. — Kake posledice ima dihanje

žveplene sokislina, je znano. Okužena in zamorjena je v njej vsaka organska stvar. Tudi voda bi se je navzela (1 liter vode popije skoro 44 litrov kisline), nastala bi vodena žveplena sokislina v potokih. Pač tehtnih vzrokov dovolj delati z vsemi sredstvi na to, da se v bodočnosti taka nevarnost temeljito prepreči.

— (Iz Bolca:) se nam piše dne 15. t. m.: Imeli smo že prav toplo krasno vreme, narava bila je že razvita, kakor pri naših sodeželah in v ravnini, kar nam včeraj pobeli sneg vse naše mogočne vrhe in daleč doli proti dolini, kadar je naš možati Rombon le količkaj s snegom pokrit, je to znamenje, da je na Koroškem tudi in mnogo snega. In to je res, kajti kakor smo včeraj izvedeli, snežilo je predvčeraj na Trbiži, kakor o Božiči in v kratkem ležalo je daleč na okolu za čevlji na debelo snega. Ravno tako bilo je v Rablu in na Predelu. Seveda sneg kmalu zgine, ni ga več, a spomin vendar pusti. Ubogi kmet, vseh trpinov trpin!

— (Dražba muricodolske govede) bode dne 26. t. m. ob 3. uri popoldne na dvorišču pri „Bavarskem dvoru“.

— (Nova pošta) otvorila se je včeraj v Jurklostru na Štajerskem. Zvezo bode imela z Laškimi trgovci po trikrat na teden.

— (V morske kopeli v Gradeži) (Grado) vsprejme dotični odbor tudi letos 40 ubogih škrofuloznih otrok iz Gorice in z Goriškega brezplačno. Roditelji ali varuhi, ki bi radi dosegli brezplačno mesto svoim od 6 do 14 let starim otrokom, naj uložijo prošnje, pisane na imenovani odbor, pri svojem c. kr. okrajnem glavarstvu, v Gorici pa pri mestnem magistratu, v času od 15. maja do 10. junija. Prošnji naj se priloži zdravniško spričevalo, da je otrok bolan pa ozdravljiv, spričevalo o stavljjenih kozah ter ubožni in rojstni list.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 16. maja. Po dvanajdnem bivanju na graščini Peleš, odpotovala cesarica včeraj popoldne ob 4. uri. Kralj in kraljica spremljala jo do Predeala. Ob 5¹/₂ uri dospela v Brašovo (Kronstadt), od koder se je čez pet minut zopet dalje odpeljala.

Dunaj 16. maja. Najmlajša dvanajstletna hčerka ministerskega predsednika Taffea, komtesa Klementina, včeraj zvečer za škrlatico umrla. Jutri se bode truplo na tihem blagoslovilo ter prepeljalo v rodbinsko rakev Ellischau na Češkem.

Peterburg 16. maja. „Praviteljstveni Vjestnik“ naznanja, da so car, carica, prestolonaslednik in veliki knez Jurij včeraj odpotovali v južno Rusijo.

Praga 15. maja. — Občni zbor banke „Slavije“ določil družbi sv. Cirila in Metoda in slovenskemu pisateljskemu društvu po dve sto goldinarjev podpore ter izbral dr. Josipa Srneca v Celji za poverjenika na mesto pokojnega Božidarja Rajča.

Berolin 15. maja. „Reichsanzeiger“ objavlja državnega kancelarja naznanilo, da se bodo trdnjave Strassburg, Metz in Poznanj razširile.

Prošnja.

Grozna nesreča zadela je vas Strohinj. Pogorelo je 13. t. m. 29 hiš z vsemi gospodarskimi poslopji. Ker pogorelci neso drugega rešili, kakor golo življenje, ker nima jo niti živeža, niti obleke, obračamo se do vseh znancev in do dobrotnikov s trdim zaupanjem, da ne bodo zaprli svojih src toliki nesreči nasproti, temveč pomagali usmiljenja vrednim pogorelcem.

V Naklem dne 14. maja 1887.

(L. S.) V. Korenčan, župan.

Fran Pavlin, Fran Voglar, svetovalec.

Gospodje pevci Ljubljanske Čitalnice se prosijo, da gotovo pridejo v polnem številu v torek h glavni pevski skušnji.

Odbor.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192—36)

za vse leto gl. 4.60; za pol leta gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Tržne cene v Ljubljani

dné 14. maja t. l.

	gl. lr.		gl. lr.
Pšenica, hktl.	731	Špeh povojen, kgr.	66
Reš,	487	Surovo maslo,	95
Ječmen,	455	Jajce, jedno	2
Oves,	292	Mleko, liter	8
Ajda,	455	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	487	Telečje	50
Koruza,	504	Svinjsko	58
Krompir,	250	Koštrunovo	36
Leča,	12	Pišanec	60
Grah,	13	Golob	21
Fižol,	11	Seno, 100 kilo	285
Maslo,	05	Slama,	312
Mast,	64	Drva trda, 4 metr.	620
Špeh frišen,	60	„ mehka,	4

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
14. maja.	7. zjutraj	728-52 mm.	6-8° C	sl. szh.	obl.	22 40mm.
	2. pop.	731-11 mm.	7-4° C	sl. szh.	obl.	
	9. zvečer	732-83 mm.	9-0° C	sl. vzh.	dež.	
15. maja.	7. zjutraj	734-55 mm.	7-6° C	sl. szh.	obl.	5-90 mm.
	2. pop.	734-43 mm.	17-0° C	sl. szh.	d. jas.	
	9. zvečer	735-17 mm.	11-6° C	brezv.	d. jas.	

Srednja temperatura 7-7° in 12-1°, za 6-0° in 1-9° pod normalom.

Dunajska borza

дне 16. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	81-40	81-50
Srebrna renta	82-60	82-45
Zlata renta	112-50	112-20
5% marcna renta	97-05	97-05
Akcije narodne banke	878	880
Kreditne akcije	281	281-20
London	127	127
Srebro	10-05 1/2	10-05 1/2
Napol.	5-98	5-97
C kr. cekini	62-32 1/2	62-32 1/2
Nemške marke	250 gld.	128 gld.
4% državne srečke iz l. 1854	100	75
Državne srečke iz l. 1864	101	65
Ogerska zlata renta 4%	87	95
Ogerska papirna renta 5%	105	50
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	116	25
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	116
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	100	20
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100 gld.	174
Kreditne srečke	10	18
Rudolfove srečke	120	102
Akcije anglo-avstr. banke	170 gld. u. v.	226
Tramway-društ. velj.		50

Zahvala.

Kor me je tako hudo zadela britka osoda, mi ni mogoče v tem žalostnem stanju vsem prijateljem in znanecm drage pokojnice osobno se zahvaliti za mnogobrojne dokaze srčnega sočutja mej boleznijo kakor tudi pri pogrebu, kakor tudi za mnoge darovane pomenljive vence, prosim te-daj tem potom vsprejeti mojo iskrenejšo zahvalo zlasti se čutim dolžnega, Rakeškim in Cerkljskim pevcem za ganljivo petje izreči najtoplejšo zahvalo.

Na Rakeku v maju 1887. (367)

Ivan Wallner.

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze blagega sočutja ob bolezni in smrti prerane izgube ljubljene, nepozabljivega soproga, oziroma svaka

JOSIP-a KOLAR-ja,

ključarja in posestnika v Planini

za izkazano poslednjo čast pri pogrebu, vsem sorodnikom in prijateljem, posebno pa odličnim gospem izrekam v imenu žalujoče soproge najtoplejšo zahvalo.

Unc dne 15. maja 1887.

(374)

Danilo Valesio.

Loterijske srečke 14. maja.

Na Dunaji: 87, 34, 73, 58, 41.
V Gradci: 13, 21, 62, 55, 67.

Razpis službe občinskega sluga.

Pri županstvu v Sevnici je izpraznjena služba občinskega sluga.

Služba nastopi se s 1. julijem t. l. Plača je za sedaj na mesec 15 gld., uradna obleka in za neoženjene tudi prosto stanovanje.

Prosilci tej službi ne smejo biti nad 40 let stari, morajo biti večji slovenskega jezika v govoru in pisavi ter nemškega v govoru.

Prošnje s priloženim krstnim listom, domovnico in spricali dosedanjega službovanja naj se do 1. junija t. l. tu sem predložijo.

Bivši vojniki ali žandarji, ter prosilci samskega stanu imajo prednost.

Županstvo Sevnica,

dne 14. maja 1887.

(372-1)

Župan: Vinko Medic.

Št. 2535.

(351-3)

Izrok

v sklic ostalinskih upnikov.

C. kr. okrajno sodišče v Velikih Laščah poziva vse upnike (verovnike), kateri imajo kaj terjati iz ostaline (zapuščine) dne 25. aprila 1887 z oporoko v Podturjaku umrlega gospoda posestnika in trgovca Matije Kočevarja iz Podturjaka h. št. 25, okraja Velike Lašče, naj se pri tem sodišči oglašijo, svoje iskovine napovedo in dokažejo, dne 8. junija 1887 ali do te dobe svoje prošnje pisмено uložé, — sicer bi oni do ostaline, ako bi s poplačanjem naznanjenih terjatev pošla, ne imeli več nobene pravice, razen kolikor jim pristoji kaka zastavna pravica.

C. kr. okrajno sodišče v Velikih Laščah,
dne 3. maja 1887.

Doktorja medicinae mesto

v trgu Šmarji pri Jelšah (St. Marcin bei Erlachstein) na Dolenjem Štajerskem je izpraznjeno.

Letne plače dobi 600 gld. za lečenje siromašnih ljudij iz okraja Šmarijskega, zraven je pa tudi še dovoljno privatnega in sodnijsko-lečniškega posla ter zaslužka.

Kdor želi to službo dobiti, mora slovenski in nemški znati, pa svojo lekarnico imeti.

Prošnje naj se pošljejo do konca junija 1887 na odbor okrajnega zastopa, ki je tudi pripravljen ostale pogoje itd. naznaniti.

Odbor okraj. zastopa v Šmarji pri Jelšah,

dne 5. maja 1887.

(361-1)

Načelnik: Anderluh.

Mlekarska zadruga daje s tem naznanilo, da more že postreči z

finim namiznim sirom,

ki se prodaja po sledeči ceni:

Namizni pretolsti sir I. vrste kilo gld. 1. —
" tolsti " II. " " " —80
" poltolsti " III. " " " —60

Kupcem večjih množin dovoli se primerno znižana cena.

Prva mlekarska zadruga v Ljubljani.

(373-1)

Učenca

čvrstega, ki je dovršil 1. realko in je slovensčine in nemščine zmožen v govoru in pisavi, vsprejme takoj v trgovino z mešanim blagom Josip Bruss v Dolenjem Logatcu. (353-3)

Zenitvena ponudba.

Gospod srednje starosti, mnogovrstno izobražen, ki ima gotovega letnega dohodka do 3000 gld., v Trstu, želi se oženiti z gospodično, ki ima nekoliko tisoč gld. Z muzikalnim izobražanjem ima prednost. Odgovori na „Edel-muth“ v Trstu, poste restante, do 28. t. m. (371-1)

Slavnim požarnim stražam!

Ravnokar je izšel in ima na prodaj izdajatelj gospod

Ignacij Merher,

načelnik prostovoljne požarne straže v Dolenji vasi pri Ribnici,

Vadbeni pravilnik

za slovenske prostovoljne požarne brambe.

Knjiga ima 64 strani ml. 8" in 3 podobe; obsega pa 1. Uvod. — 2. Kako se morajo ognjegasci vaditi; I. redne vaje, II. vaje z orodjem. — 3. Vaje z brizgalnicami. — 4. Kakšna naj bo shramba za gasilne priprave. — 5. Znamke (Signale). — 6. Službeni red. — 7. Potrebne tiskovine. — 8. Postava od 15. septembra 1881 o požarni policiji in o gasilnih stražah. — 9. Podobe. (338-4)

Cena knjigi je 70 kr.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po znižani cenl.

1. zvezek: Deseti brat. Roman.
2. zvezek: I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljice in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovence ali črtice iz mojega življenja.
3. zvezek: I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrhan Smukova ženitev. Humoristična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlvska sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
4. zvezek: I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojinje. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
5. zvezek: I. Hei mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemski valpet. Povest. — III. Sin kmetskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.
6. zvezek: I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telčja pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojim se te. Zgodovinska povest. — V. Ponarejeni bankovei. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja političnega agitatorja.

Zvezek po 60 kr., eleg. vezan po 1 gld. Pri vnanjih naročilih velja poštnina za posamični nevezani zvezek 5 kr., za vezani 10 kr.

Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 50 kr. izvod, ako si naroče skupno najmanj deset izvodov.

Prodajajo se v

(79-16)

„NARODNI TISKARNI“
v Ljubljani,
Kongresni trg, Gledališka stolba.

Umrli so v Ljubljani:

13. maja: Marija Jerman, delavčeva hči, 13 mes., Kravja dolina št. 2, za vnetjem sapnika.

14. maja: Martin Zupančič, komisijonarjev sin, 8 mes., sv. Petra cesta št. 12, za vnetjem trebušne kožice.

BRATA EBERL

prodajata najboljše in najcenejše

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njihino stroko spadajoče blago. (87-74)

LJUBLJANA.

Za frančiškansko cerkvijo, v hiši

gospoda J. Vilhar-ja hiš. št. 4. LJUBLJANA.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Izjava.

Slavna c. kr. priv. avstrijska zavarovalna družba

„DUNAV“

na Dunaji je požarno škodo pri podružnici v Godešici poleg Škofje Loke jako povoljno cenila in odškodnino točno izplačala, kar podpisano cerkveno predstojništvo zahvalno priznava.

Župni urad Reteče, 14. dan maja 1887. (370)

Fran Bergant, ključar.

Stanko Šranc, župnik.

Martin Kavčič, ključar.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.